

1891-02-05

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Skamstrup Præstegård

Omtalte personer:

Johan Borup

Alexandre Dumas

Ludwig Kabell

Janus la Cour

Thoralf Pedersen

Niels Skovgaard

Omtalte steder:

Rosenvænget

Skamstrup

Øvermark

Sorø

Paris

Göteborg

København

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 1a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

Skarstorp Præstegaard.
5-2-46

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 27 Nr. 1A

Kære Joakim.

Så kan vel nok tænke, jeg er meget langvelkommen
efter at høre, om I så havde et Møde og hvad Resultatet blev af Jeres Forhandling. Jeg beklager
meget ikke at man var med, fordi for min egen
Skyld og for det hele. Jeg begynder at gribe dem
over forskellige Punkter, som jeg tror er af Be-
lydning for Sagens god Udfald. Ja egentlig meget
nødvendige. Men det vil jeg på Forhånd sige, at min
godt Kien, at du selv må handle Uefterlyst
- du må ikke - at sætte mig i Stedet. Hvordan
du former mig. Jeg har god Udtale nok til at gøre
Jeg selv, men jeg kan jo ikke noget herinde og
kender ikke Løsen om her på for min. Billedet
Skyld. Fordi jeg vilde jo dog skrive her. Præst-
gården. Jeg er ordentlig bekymret af Forholdene
så jeg virkelig bør gøre. Jeg, ialfald kan jeg ikke
tage det på Minde, da jeg må være forsigtig
for at komme af med en Stundt Kaldet som
har pålagt mig ^{2. Møde} og yderligere været i den sidste
Tid. - Alligevel venten nogle Oplysninger på

Der er ingen af Jeres Brev og jeg kan ikke sige, om det er en anden eller en anden. Jeg har ikke hørt fra dig i lang Tid. Jeg har ikke hørt fra dig i lang Tid. Jeg har ikke hørt fra dig i lang Tid.

og sender selv nogle af mine Betænkkeligheder.
Den foretog endnu den, at vi åbenbart er for
få. Men da der er en Udskilling som lader
sig præsentere med sinelig Udskyld at
få almindelig Betjening. De behøves
ad huse Aften hos sig. Kender vi ikke bliver men
en 12-13 faede Bøtgeren når vi regner alle
sammen og hvis vi kender på Philippen
Men det er kom, at når hverken Zahstmann
eller Poulsen kan indvillige helt hos os, hvis
ke ialtfald sig fra foret af hændregul
for altes sikker Fælt. (der hører sig at lide
den Betjening, at forinden den skulde
de endda gå 2 andre med sin Philippen
og Thøger eller Jomfru eller lignende
Fælt.) når vi altså disse eller en
gang gør helt med, er vi en endnu
mindre Rind end på alle først af påreg-
net. Om Zahstmann vil være mig, at
han indvillige på Charlottenborg og nu
turligere er for beredte. Men gå med os
unge iberialys Brøskovet, men so
så end med nogle Billeder at stalle os for

at vi ikke rent skal gøre Fiasko. Og strømmen er
riges - og med Ret - om det andet, som vi havde
bænk på at det lyder, men som i det sidste øjeblik
vi gik held med, hvad Raktmannen jeg mente
hvis han kender. Og jeg var æstet, hvem mange
Billeder kan vi præstere. Ganske vist - at
komme men an på Billedernes Godhed
med på Mængden, men hvem spiller de
en Rolle. Mest min der ender lidt
fuldstændig skildrer du vel ikke den,
thi ellers synes du ikke af noget, og
det skal du. Du skænder dig tag og ud-
mødet id, bød hvad end hals og hvad
at du angår, for ikke at faldt af jorden.
Jeg er glad ved at være ramt under
og Raktmannen og Paulus' god kan gå helt
med og beholds andet, jeg undervurderer
ikke det idelle Syn på Tingen, som
for mig gæder Udsagnet; men jeg vender
blot om min første indsigtsmæssige
Følelse, som var rigtig - at omend jeg
på forhånd var stemt for at selvstændig
Udtalelse af en Sympathi, så kender
en sådan, om du blev forhastet det gør

+ men Fortrædet gavre, ikke blot for Rette-
 gerne, men ligeså meget for det hele Kunst-
 værkens indretning, som ved en forhastet iindvirkning
 Oppositionens indvirkning, idet Klarhed over
 Mål og Midler, det kunde forspile alle
 Chancer for at indvinde det, som der gik
 sig en gang om, ved indvirkningen. Jo fortigere
 ikke alene gik med - skønt sig nok over,
 sig vil blive den, der overvinder - [der gik sig
 er nok også de eneste giftige Folk] - og sig
 agter ikke at trække mig tilbage. Men
 sig sig, at det er en del af, at sig kommer
 til det væsentlige, at indvinde den Hæd på den lille
 lille revolutionære Salon de refusé væsent-
 lig tjener det at det er Statistikkens pri-
 vat Affære af sig det er en Billedet
 ikke malet, i den Betegnelse indvirkning, indvirk-
 ning det er. - For den, Lad os regne
 vi er 15, men med 4 Billeder ^{hvor}
 tør vi vel ikke gøre en smule sig sig
 Regning på - at blive 60. Men
 med andre Ord at Billedet med hang
 og råde det herved for at på den
 2 af Salene omtrent sig sig. sig sig

Skat - Modtogs regner sig sig, da det er en anden Færd og sig sig sig

ikke nogen ret vil respectere eller regne
 den Udstilling for noget. Hvis vi ikke får
 mere Tilslutning. Den megen Tale om, at
 for Localitet Skylder nødvendigt at begrænse
 Antallet af Udstøgen så meget, forstår jeg ikke.
 En lille privat Cerele af den Art som ses
 i Paris byder jeg mig ^{forelæse} at være med
 til, og i var jo enige om at denne Udstilling
 hvis vi deltog, skulde have et andet Formål.
 Jeg opfordrer derfor indtrængende til at
 få nogle flere med af det Folk vi sætter
 mest Pris på. Skive, og derom er vi vist
 enige, at det er min Følelse inderligst
 at indlikke den og Total på Udstøgen
 og derud sætte sig til Boms over den
 indhelte Males hele Virksomhed. Der
 ved er der dog næppe noget at gøre; men
 om det er så rent galt at have nogle
 Folk med, som vi har videt Agtelse
 for, selvom de ikke har noget i sig
 Physiognomi, som Fagstemand
 siger, for Ex. Achen, Kemikfysiker,

men ikke lidt af den skidegyldige Udstilling som vi sætter for
 mig som væsentlig mere værdifuld end den som vi sætter for

o. a. det er mig lidt trykkeligt. Ved kun-
st en Udstilling af litter ejendommelige for-
treffelige Kunstner, imellem hvilke jeg
føler mig højt lojelig tilnærmelse - alligevel
end hyggelig for mig (j) - en sådan vilde
jo være allerbæst; - men når disse
gode Folk nu ikke vil! Må vi søge
være glade for andre noget mindre frem-
ragende men absolut rare, ærlige
Mænd, som ovenikøbet har mange
Venner blandt dem der skal se på Udst.
Bogen. Det kan dog ikke nytte, Kunstner
alene for Respekt og Sympathi for den,
is. kille dog gerne. Man Falkner,
det er mig iallfald langt vigtigere.
Så er der nu sådanne Mandens
Locher. Jeg holder på ham. Han har
nu gjort så mange Forretningsbilleder
han vil, jeg tror for at føre, han er
ved et Vindpunkt for at ande synes
j, han dog er en Kunstner, som
oftest er noget mærkelig frisk og
clæret om end lidt groft blide.

megens Prosop
Johannes Krebs sætter sig til at male - i Altfarvels
er min Læstning - (som har sig flere af de
vedtalen, som sig altid vilde forstå) - men først
hvis er en fin og intelligent Portrætmaler
og en absolut Colorist. Jeg regner hende for
endog meget fremragende som Portrætmaler
og Mord sig, Johannes og jeg. At Zerkow
hvis kunde hende synes mig doggyldig.
- Nu, der er vi nok flere. I Øjeblikket har
sig i den Lykkelighed at tænke mig om. Porten
skal han Brent med. - Men så har sig laukel,
at, sig har ikke vilde sig med noget
i Fordernis eller i den Færdighed
Hans for vor Udstilling; da den kun
er foreløbig for dette år synes jeg heller,
du må komme lidt mere stoffet
og kun noget vilde vil Færdighed.
Endelig: Giv den hard et Fignolille.
Var den kun en Skitse eller
Tequing. Hvad jeg især vilde ralle.
Prosop på sig: den Andetning
var et Billede, som et Kinde gik med

En maleri af
 et landskab
 af den indre
 af den indre

Folkets Hjerte. Enten noget, som
 et var slående ^{fantastisk} og uimodsigeligt færdig
 i højen Grad end den forresten
 bød smukke og rige Landskaber, eller
 også noget rigt og hjerteindvendt, som
 da det maalede Agtelse med is smaa.
 Enten bød en Udstilling som et virkelig
 revolutionært Præg, som betød modsætnings
 dens Existens, eller også bød al Tak
 om yderligere og umoderne Extravaganter
 forstærkede ved Tynd af Billeder
 som uivkærlig gik Beskueren lig
 om Hjertet. Det sidste var en Al best.
 Anførsel af - de formår begge
 dele. Anførsel for den almindelige
 Besøghed som Figurmaleri. Skad
 huser intet for sig af den Tids.
 Det er en del af alle de Landskaber
 i - bader i et daglig, det virkelig den
 er en del af en sådan Udstilling kan
 ha landskabslige Ting. Alle disse
 Tredve Dage er for en del Elisabeth.
 hun har Retten. I har tænkt den
 selv, men er en indskærmet Hjerte.